

VECKOBLADET

Fredag 12 februari

Utkommer fredagar 1999 25:e årg.

5

Vänsterpartiets årsmöte i Lund: - Åsikts- och generationsmotsättningar

Som det brukas i sådana sammanhang blev det långa diskussioner på vänsterpartiets årsmöte nu i lördags. Det ledde till viss tidsnöd, och bland annat kommunalpolitiken får behandlas på ett senare möte. Bakom diskussionerna spårades olika motsättningar som visserligen var åldersövergripande men ändå följde ett visst generationsmönster. Det kom bland annat till uttryck i styrelsevalet som blev en knapp seger för "veteranerna".

Drygt fyrtio medlemmar hade mött upp till årsmötet, som inte omgavs med några särskilda ceremonier, annat än att Ung vänsters ordförande David Lindberg berättade om ungdomsklubbens verksamhet i Lund och önskade se ett ännu närmare samarbete med vänsterpartiet under 1999.

Ska Lund hjälpa Göinge?

"Det är ingen angelägenhet för Lunds skattebetalare att bygga partiorganisationer i Göingeskogarna" var ett av argumenten i mötets första stora debatt. Roland Andersson har länge, både lokalt och i distriktssammanhang, hävdat att vänsterpartiets praxis (i Skåne som på andra håll) att kräva in en procentandel av det kommunala partistödets står i strid med kommunallagen. Denna gång underbyggde han sitt resonemang med ett utlåtande från kommunjuristen. Man kunde konstatera att hans ihärdighet nu har gett resultat. Lundaorganisationen har tills vidare uppskjutit utbetalningen till distriktet och samtliga talare på

mötet verkade överens om att en ny ordning behövs. Ett beslut fattades att dela lokalorganisationens redovisning i två delar, där den "skattefinansierade" ska vara offentlig.

Dock vidhöll flera talare att Roland tolkade lagen hårt. Praktiken inte bara i vänsterpartiet är uppenbarligen sådan att det sker en överföring av pengar mellan olika nivåer, och att detta hittills har passerat ostraffat, både juridiskt och politiskt.

Men Roland Andersson ansåg dessutom att pengarna gjorde större nytta i Lund än i övriga Skåne. Distriktet hade ju tack vare det goda resultatet i regionvalet fått sina inkomster därifrån nästan tredubblade. Mot detta invändes att distriktet även fått starkt ökade krav på sej, och att det knappast skulle tas väl upp om Lund helt avbröt sina bidrag. Så frågan blir föremål för förhandlingar mellan distriktet och den nya lokala styrelsen.

Fortsatt rödgrönt?

Det organiserade kommunalpolitiska samarbetet mellan miljöpartiet, socialdemokraterna och vänsterpartiet upphörde i och med valutgången. Därmed blir vänstern friare att föra ut sin politik, framhöll styrelsen, och kan lägga större kraft på det utomparlamentariska arbetet. Fast den formuleringen ströks i verksamhetsplanen efter inlägg om att motsättningen mellan parlamentariskt och utomparlamentariskt var vilseledande.

Men det kan finnas andra former av kontakt och samarbete mellan de forna alliansbröderna. Ett förslag bifölls om att söka fördjupa samarbetet med socialdemokraterna på första maj. Som ett "slutmål" angavs gemensamt demonstrationståg men det betraktades inte som realistiskt i ett första steg. I stället skulle man sikta in sej på kringarrangemangen, t.ex. det Öppna huset i stadshallen med dess politiska förmiddagssamtal. Men om s var berett att tåga tillsammans redan i år? Inga politiska invändningar restes, däremot trodde en talare att en gemensam demonstration skulle bli mindre, inte större, bland annat för att utrymmet för ett ytterväntertåg skulle öka.

För kontakt med miljöpartiet föreslogs en gemensam vårutflykt, i kombination med något slags miljömanifestation.

V-Lunds styrelse 1999

Ordförande:

Göran Fries

Övriga ordinarie:

Anja Davidsson

Lars Bengtsson (ny)

Monica Bondeson (ny)

Hanna Gedin

Ola Hagring

Ulf Nymark (ny)

Charlotte Wikander

Örjan Wikander

Ersättare:

Roland Andersson (ny)

Andreas Bakken

Matz Gustafsson

Det kan konstateras att alla de "nya" har tidigare erfarenheter av styrelsearbete i Lund men att de inte satt i förra årets styrelse.

Inför EU-valet

Ett internationellt utskott är på väg att återskapas och ett aktivt arbete ska bedrivas för partiets Fristadsfond. Däremot instämde mötet i kritiken att invandrarnas och flyktingarnas socialpolitiska och övriga situation i Sverige är ett eget verksamhetsområde.

Kampanjen inför EU-valet i juni ska samordnas med socialpolitisk offensiv. Årsmötet beslöt med knapp men dock majoritet att under valkampanjen inbjuda nationalekonomen och EU-kandidaten Jan-Otto Andersson från Åbo och Vänsterförbundet till ett offentligt möte. Det invändes visserligen att företrädare för vänsterpartiets egen, EU-kritiska linje in första hand borde inbjudas, såsom kandidaterna Herman Schmid och Ann Schlyter, men man kan förmoda att så sker även utan årsmötesbeslut. Fast inbjudan till nuvarande federalisten Andersson kan förstås ses som en markering av att det finns en icke obetydlig EU-vänlig opinion inom vänstern i Lund.

Den påbörjade aktiviteten när det gäller högskole- och forskningspolitik ska fortsätta och utvecklas.

Veckobladet som vanligt

Den sedvanliga debatten om Veckobladet infann sej. I år handlade den mest om vad redaktionen uppfattat som kritik av dels alltför vida debattamar, dels VB-arbetets andel av lokalavdelningens totala resurser. Mot

forts sid 4

Rolf Nilson:

Steg tillbaka om EU

– Jag hade hoppats att på en uppmjukning av vänsterpartiets EU-kritiska hållning i takt med att erfarenheterna av arbete i parlamentet växte, och att den realism som man lär av att dela ansvar i stat, landsting och kommuner skulle slå igenom även i EU-politiken. I stället innebar partiets EU-konferens nyligen en skärpning av negativismen. Det är en viktig orsak till mitt utträde.

I nästa nummer redovisas ett längre samtal med Rolf kring några av de ämnen som han engagerat sej i som riksdags- och landstingspolitiker, VB-debattör mm.

Gr

Tack till Rolf i regionen

Det är tråkigt men inte förvånande att Rolf Nilson beslutat sig för att lämna partiet. Jag förstår hans beslut men hade hoppats att han skulle fortsätta med politiken.

Jag har haft förmånen att arbeta med Rolf den senaste fyra-årsperioden med frågor runt det gemensamma skånelandstinget både gällande sjukvård och regional utveckling. Vi har haft ett bra samarbete. Rolf har framgångsrikt företrätt partiets politik och skapat ett gott förhållande till Socialdemokraterna, ett förhållande som vi även idag har nytta av trots att vi är i minoritet i Region Skåne.

Jag vet att Rolf varit kontroversiell och i många frågor haft en annan åsikt än partimajoriteten men när beslut fattats har han följt detta och fört fram partiets linje. Jag var själv ute med honom inför valet -94 där han agerade för partiets EU-negativa linje trots att han själv var positiv. Ett föredömligt agerande, tycker jag.

Jag vill tacka Rolf för ett gott samarbete och många lärdomar och önska honom lycka till vid återinträde i det "vanliga" yrkeslivet.

Mats Åstrand

Tack kamrater

Den totala tystnaden inom vänsterpartiet efter Mårten Dunérs utträde ur partiet har gjort mig häpen. Att en sådan personlighet inte längre får plats inom det parti han arbetat för i många år är för mig till skillnad för den officiella delen av mitt parti, jag menar styrelse och anställda, ett jättestort problem.

Det som fick mig att skriva detta var Sydsvenskan onsdagen den 3/2. I denna artikel andas en väldigt blacerad ton över Rolf Nilsons utträde ur Vänsterpartiet. Detta förstärktes under partiets årsmöte den 6/2. Mötet varade

forts sid 4

Vänsterpartiets kommentar i Sydsvenskan till Rolf Nilsons utträde ur partiet var väl minst sagt olycklig. Partiets uttalande skulle varit bättre om det kommit från partiföreningens demokratiskt valde ordförande i stället för från dess anställde ombudsman.

Därför detta modesta förslag: investera i en partitelefons (personsökare är billigare och skulle kanske duga), som gör att någon politiskt ansvarig alltid är tillgänglig i viktiga frågor där det krävs en viss fingertoppskänsla. Då kanske vi i fortsättningen slipper drabbas av att sådana frågor hanteras av någon utan denna känsla.

Uttalandet i tidningen kan inte tolkas på annat sätt än att det skulle vara lika bra om förändringens vind blåste bort både det ena och andra, tex VB-redaktionen. Kan Märten Dunér betraktas som en del av gubbmaffian så är det kanske lätt för kvinno-redaktionen att hamna på kärringhyllan!

Det är intressant att läsa, att partiets ombudsman verkar tro att de som varit med sedan 70-talet inte har märkt att partiet förändrats. I själva verket är det bl a lundaorganisationen som varit pådrivande i utvecklingen till ett ansvarsfullt parti som klarar av att samarbeta med regeringen. Även när det gäller partiets inställning till kommunistdikaturerna i öst var lundaorganisationen föregångare. Trots allt har det varit många diskussioner som vi har deltagit i både inom partiet och i detta organ.

Möjligen har vi blivit lite trötta på senare tid av det sätt som VB blivit påhoppad. Vi undrar bl a mycket över de personer som varit intresserade att vara med i VB-redaktionen, men som inte blivit omhändertagna. Det har inte precis varit kö av intresserade medarbetare eller skribenter till VB! F ö står redaktionen för artiklarna utan signatur.

Ombudsmannens uppfattning i Sydsvenskan om att det inte blir några fler som kommer att lämna partiet vittnar om dålig kännedom om stämningen. Ytterligare någon i redaktionen har redan trillat av pinnen!

Ugghered

Vintergäck

Staden som aldrig blir färdig
Ligger uppbruten, som du ser
Höje å flyter lerig
Här går inga skepp mer
Löftet i den bitande kalla vinden
År våren i all sin glans
Då har vi för länge sedan glömt
Att dessa dagar någonsin fanns

Athene

Ecce homo

Varför går man och tittar på Ecce homo utställningen?

Jag tillhör inte Svenska Kyrkan eller något annat trossamfund och jag är inte homosexuell. Däremot är jag konstvetare, utbildad men ej yrkesutövande. Eftersom Ecce homo utställningen av många har omnämnts som 1998 års stora konsthändelse så gick jag till Kulturen för att bilda mig en uppfattning.

Det var en söndag som jag tog mig till Kulturen som så många andra. Det var en lång kö in till själva hallen, vilket vi fick veta innan vi skulle betala. Efter tjugo minuters köande släpptes vi in, några stycken i taget.

De båda rummen var fyllda med åskådare som sakta makade sig fram i en ordnad kolon. Det var ganska fascinerande att lyssna på barnens frågor till sina

citater och homosexualitet. I bland var dessutom bilden arrangerad för att passa Elisabeth Ohlsons syfte. Visst var Maria ensam med ängeln Gabriel, eller.....? Fotografi nr 6 Nattvarden, som är en parafra på Leonardo da Vincis "Sista måltiden", är ganska lättköpt, precis som en insändare i SDS antyde, "det finns en liknande i Gallerix fönster, skall inte den också visas på Kulturen?".

Tabu - sex, ras och religion

Jag tror att många personers reaktion beror snarare på deras förhållande till sin egen sexualitet, än sitt förhållande till Jesus och kristendomen. En riksdagsledamot (KD) reagerade starkt på att dessa foto skall visas i riksdagen. Han tar som exempel foto nr 3 Dopet, för övrigt ett av de få av de 12 fotografierna som inte känns platt, därtvå män står nakna i en inomhus bassäng, och säger att de tafsar på varandra??

Det man kan fundera över är om denna utställning hade väckt lika mycket reaktioner och känslor om alla personer på bilderna hade varit invandrare i stället för homosexuella. En person har i en intervju påpekat att han utsätts för betydligt mer trakasserier på grund av sin hudfärg jämfört med reaktionerna på hans homosexualitet.

Att människor stöter på denna utställning i ett kyrkorum, kanske utan förvarning, kan jag förstå kan upplevas som kränkande. Man måste själv få välja vad man vill titta på. Som jag påpekat tidigare är det frivilligt att gå in i en konsthall, och man kan låta bli så slipper man bli upprörd. Jag låter bli att gå till kyrkan då de håller gudstjänst.

Varför gudstjänst

Jag råkade ut för en gudstjänst utan förvarning när jag skulle titta på Ecce homo. Jag hade avverkat halva utställningen när någon ringde i en liten klocka. Vakterna, präster, släppte in hela kön som stod utanför och det högra rummet fylldes till bristningsgränsen. Jag var precis på väg dit, men plötsligt var det en gudstjänst som höll på att tvingas på mig mot min vilja. Jag var på Kulturen inte i en kyrka och jag förväntade mig att befinna mig i ett religionsneutralt sammanhang. Jag kände mig kränkt. Vid ett senare

tillfälle, vid lunchtid mitt i veckan försökte jag igen. Tro mig eller ej, nu hölls det gudstjänst igen!!!

Så, någon konstupplevelse var det inte för mig.

En betydligt större konstupplevelse var en annan utställning som fortfarande visas på Konsthallen.

Tomas Nordberg - Renderad skulptur

Beskrivnings av tre konstverk ur utställningen.

1. Ett cirka 20 tal plexiglas-skivor, 2m X 20 cm hänger ner från taket med 20 cm mellanrum. På dessa är fäst små pappersbitar i olika färger. De är fästa med tunn ståltråd i plexiglas.

2. Ett hundratal blå pinnar, 10-30 cm långa och 0,5 cm tjocka sitter ihopfästa med varandra i ett gyttor som ett stort plockepinn. Hela härvan sticker ut från väggen.

3. Ett femtital 2m långa, lätt böjda, blå pinnar hänger i tunna nylonnören från taket i den inre hallen. De hänger strax ovanför golvet.

Dessa och andra skulpturer i utställningen får mig att direkt associera till omöjliga figurer. Omöjliga figurer, såsom O Reuter-svärd och andra före honom tecknat dem, är figurer som inte följer naturlagarna. Tomas Nordbergs skulpturer följer naturligtvis naturlagarna. Men jag uppfattar att plexiglas i den första skulpturen bara bär de många pappersbitarna, och skall inte uppfattas av betraktaren. Pappersbitarna skall sväva fritt i rummet. På samma sätt känns tyngdlagarna upphävda när man betraktar de många blå pinnarna som tillsammans sticker ut från väggen. De borde trilla ner. Den här associationen blir tydligast när man betraktar den tredje skulpturen. Den är storslagen, och man fascinerar av de långa pinnarna som svävar fritt i rummet och sakta, sakta rör sig runt sin mittpunkt. Man blir stående länge, och kan inte slita sig. Rummet ger en meditativ känsla och efter ett tag är det självklart att naturlagarna sats ur spel.

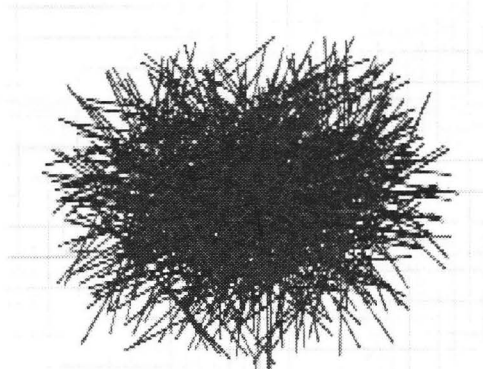
Flera av fotografierna i katalogen, som hör till utställningen, visar större skulpturer där jag också uppfattar denna tyngdlöshet och lätthet.

Gränslöshet

Utställningens titel RENDERAD SKULPTUR ger många tolkningsmöjligheter. För mig som bl a arbetar med bildhantering så betyder renderad bild, den bild man får tillbaka efter att ha manipulerat med den. Karen Perers som skrivit katalogtexten anger en annan vanlig betydelse "ge tultbyte". Hon avslutar med orden "Renderad skulptur betyder gränslöshet".

Bodil

TOMAS NORDBERG RENDERAD SKULPTUR

LUNDS KONSTHALL 16 JAN - 21 FEB 1999

föräldrar kring dessa fotografier. Frågorna handlade mest om hundar och andra små detaljer som vi vuxna kanske inte uppfattade.

Och fotografierna?

Jag blev inte chockad eller upprörd, vilket kanske beror just på att jag inte har något religiöst förhållande till dessa gestalter. Jag kan förstå Elisabeth Ohlsons tanke, att plocka upp bibelcitater och skapa dessa konststellationer av människor för att åskådliggöra av människor för att åskådliggöra bibelcitaten ur ett gayperspektiv. Men de flesta fotografierna kändes platta, inte speciellt intressanta ur fotografisk synpunkt, några påminner om dåliga reklamfotografier. Vissa är övertydliga och i vissa uppfattade jag inte alls kopplingen mellan

Pyttemjukt

Jag har ett eget företag inom IT-branschen. Jag arbetar med applikationsutveckling på PC och är alltså en av Microsofts kunder. I december i fjol fick jag en inbjudan från Microsoft till ett seminarium den 5/2. Detta är inte första gången jag får en sådan inbjudan, jag har deltagit i flera av deras seminarier tidigare. De brukar vara informativa och alltid väl genomförda. Tekniken fungerar, fiket är gott och de är till skillnad från många andra seminarier gratis. Vissa företag drar sig inte för att ta 1000:- till 3000:- för tre timmars företagsreklam.

Hur som helst, jag anmälde mig. När det började närma sig DAGEN, upptäckte jag en viss hysteri i massmedia och bland kompisar i branschen, Bill Gates skulle dyka upp på seminariet. Det stod visserligen på min inbjudan, men jag hade uppfattat att han skulle dyka upp via satellit.

Biljetterna var snabbt slut och jag började känna en viss nyfikenhet inför "träffen" med Bill.

Uppskattningsvis 1200 män och 150 kvinnor kom till konserthuset i Malmö för att delta i seminariet. Mellan klockan 8.00 och exakt 10.20 lyssnade vi på fyra företagspresentationer. De visade på kundlösningar, mest kring Data-Warehouse och Ledningsinformationssystem. Samtidigt som de visade sina webblösningar eller applikationer beskrev de nyheter i MS Office 2000 och SQL-Server 7.0 (Microsofts databashanterare). Alla deltagare på scenen var naturligtvis män, de var klädda i mörkgrå (det är färgen som gäller nu, oavsett om man klär i den eller inte) kostymer allihop utom en som sin vana trogen hade T-tröja, en före detta kollega till mig, det hedrar dig Peter. Deltagarna var mer eller mindre goda talare, mest mindre.

Bill Gates

Exakt 10.20 dök så Bill Gates upp, han hade en brun kostym, med gul skjorta (som klädde honom). HAN är en god talare. På tjugo minuter pratade han om visioner för framtiden, den Svenska modellen med HemPC som han berömde, konsumenternas nya livsstil - Webben, stora organisationers behov av digitala nervsystem, utvecklingens integrerade plattform. Nyckelordet för Microsoft nu är *Simplicity* - Enkelhet. Han rör sig lätt mellan invecklade tekniska termer och de stora visionerna. Efter detta kom en frågestund. Vi hade under fika-pausen tidigare haft möjlighet att lämna in frågor. Under 25 minuter hann han med att svara på cirka åtta frågor. Frågorna rörde sig om t.ex. Hur kommer det att se ut om 3-5 år inom IT? - Papper kommer att försvinna. Kommer det någonsin att finnas kraschsäkra PC? - Nej, stort skratt och applåder från

publiken. Hur han såg på konkurrensen från Linux? - Ett operativsystem är mycket komplext, de flesta användare vill enkelhet. Om folk vill ha koden till ett operativsystem, så låt dem gå in och manipulera den, men sen kan vi kanske inte tala med varandra längre mellan våra olika system.

Han svarar lätt och entusiastiskt på alla frågor, är chosefri och har nära till skratt hela tiden.

SDS

Jag läser en artikel i SDS på lördagen och undrar stilla om författaren, Hans Widing, och jag har varit på samma seminarium. Troligen har vi inte det, för han refererar till uttalande från bl a Björn Rosengren, som inte var i den lokal som jag var i. Därför är det märkligt att en artikel på Ekonomisidan i SDS dels kan innehålla så många sakfel - tex "— minglade andäktigt, låligt, i timmar innan ridån gick upp.", se fakta ovan - dels innehåller så många invektiv, och personligt tyckande - "Så kom då Mr Gates, kultfiguren, lufsande med några inhyrda gorillor omkring sig. Man kunde tagit honom för en tjänsteman på rymmen från länsstyrelsen.". Är det länsstyrelsens personal (och Bill Gates) som anses omoderna i sin klädstil eller är det alla gubbar i den privata sektorn som klär sig som papegojor i grå kostymer när Hennes/Mauritz (eller Armani) säger så, man kan ju undra?

Avundsjuka

Varför dessa konstiga påhopp? Är journalisterna så sura över att de inte fick ställa frågor, eller är det den vanliga Svenska avundsjukan som gör att människor inte kan uppskatta en annan som lyckats och åstadkommit något. Det verkar

som det kvittar vad Bill Gates gör, han får kritik för det i alla fall. Donerar han bort en stor summa pengar är det inte bra, donerar inte bort pengar så är det inte heller bra. Har han en brun kostym så får han kritik för det, visar han sig i en skinnpaj skulle han få kritik för det. Visst finns det en hat/kärlek till Microsoft. Jag svär ibland över den komplexa datormiljö som jag jobbar i. Jag måste hålla reda på hundratals filer som skall skickas tillsammans med en applikation till en kund, missar jag en så fungerar inget. Men samtidigt minns jag 70-talet, med stordatorerna, var och en levde i sin värld, man kunde praktiskt taget inte flytta en fil mellan dem, var man upplärd på IBM datorer så var det bara att börja om från början om man skulle arbeta på en Univac osv. 80-talets alla microdatorer, som föregångaren till PC kallades, hade var och en med sitt operativsystem. Det Bill Gates och Microsoft lyckades med var att sätta en standard, nu kan alla PC kommunicera med varandra. Kvar har bara varit bekymren med Mac - PC, ett

bekymmer som vi märker inte minst här på redaktionen, när det kommer filer i olika format. Hade vi arbetat med PC hade vår arbetsituation varit enklare, tycker jag.

Bodil

SF firar 40 år

I lördags var vi över ett gäng från Röda Kapellet (förstärkt med musiker från Romeleorkestern) och invigde Socialistisk Folkepartis 40-årsfirande. SF startade 1959 när Aksel Larsen lämnade det Moskvaorienterade danska kommunistpartiet och startade eget. Sedan dess har partiet spelat en viktig roll i dansk politik och har sedan länge fungerat som systerparti och inspirationskälla för det svenska vänsterpartiet. Det kändes alltså ganska bra att få äntra podiet i Pumpehuset, rockscenen i det centrala Köpenhamn där jubileumsfirandet var förlagt, och ösa på med "La Lega", "Ett glas öl" (melodivalet väckte viss munterhet bland åhörarna) och "Sången om mervärdet".

Vi hann också lyssna på partiförmanen Holger Nielsen som sa att nu var det dags att tänka i nya banor och satsa på regeringsdeltagande. SF hade 7,5 % av rösterna i folketingsvalet i fjor men ligger nu uppåt det dubbla i opinionssiffrorna efter raset för socialdemokraterna i den s.k. efterlönsdebatten. Men allt är inte självbelåtenhet: ungdomsförbundet varnar för att partiet deltar i det allmänna mutandet av medelklassen med dess intressen för ekologisk mat och franska viner och struntar i de unga och fattiga. Så är det väl inte i Sverige?

Det internationella utbytet har sina poänger: Röda Kapellet fick varma applåder och blev bjudna på bajer och smørrebrød. Sânt händer aldrig i Arlov och Tomelilla.

Sten H

Från det kommunala

Fritidsledare och gårdsföreståndare i Lund har i flera år tyckt att gårdsavgifterna bör avskaffas. Avgiften är för närvarande hundra kronor om året, och de pengar som gårorna får in den vägen är försumliga. Däremot är inte de sociala konsekvenserna alltid försumliga. Det finns föräldrar vars barn deltar, eller vill delta i fritidsgårdsaktiviteten, som av en eller annan orsak inte ger sina barn pengar till att lösa gårdskort. Följden blir sällan eller aldrig att barnet stängs ute av fritidsledarna, men skamkänslor - känslan av att inte ha gjort rätt för sig - håller ofta dessa barn borta från gården ändå. Det är ofta de ungar som behöver gården bäst som drabbas av detta, de vars allmänna livsmiljö och hemförhållanden ökar risken för sociala haverier senare i livet. Det räcker att en fritidsgård i Lund klarar en sådan unge för att kommunen skall gå plus - rent ekonomiskt. De samlade avgifterna sedan gårds korten infördes någon gång i tidernas begynnelse motsvarar inte ett enda av socialförvaltningens tunga fall.

Frågan om att ta bort gårdsavgiften väcktes på nytt av Vänsterpartiet på senaste kommunstyrelsemötet, då 1999 års taxor inom Fritid och Kultur diskuterades. Varken de borgerliga partierna eller socialdemokraterna var beredda att vid sittande bord stödja förslaget, men de lovade att fundera ordentligt på saken inför den slutliga behandlingen i fullmäktige. Visst hopp finns alltså att få bort gårdsavgifterna.

Inga pengar till bad

En annan taxefråga som Vänsterpartiet väckte var skolornas och fritidsgårdarnas avgifter när de besöker kommunala anläggningar som bad och ishäll. Enligt uppgift har en drastisk minskning av dessa besök skett sedan budgetansvaret decentraliserats på skolor och fritidsgårdar, och anläggningarnas intäkter har sjunkit. Förklaringen till detta är enkel: de ekonomiska resurser som står till skolornas och fritidsgårdarnas förfogande för aktiviteter och utflykter är mycket små. De är så små att i de flesta skolklasser ger föräldrarna bidrag, kanske 50 kr per termin och barn, till någon typ av klasskassa, som skall räcka till att finansiera utflykter, besök på museum, teatrar, bad eller dylikt. Ett besök på Högევallsbadet kan halvera en sådan klasskassa, då entréavgiften är 20 kr per barn och bussbiljetten kostar 5 kr i vardera riktning. Den enda rabatten som ges på badet är att läraren kommer in fritt (1 ledare per 5 barn).

Vänsterpartiet föreslog i kommunstyrelsen att Lunds skolor och fritidsgårdar skall vara befriade från avgift på bad och ishäll och att de enbart skall betala halv avgift på bowlinghallen och fisket i Rögge dammar. Vi vet inte hur mycket detta skulle kosta för de berörda

forts sid 4

HAR DU FLYTTAT? skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS.....

Årsmöte... forts fr. sida 1
de sedvanliga berömmen om tidningen stod redaktionsföreträdarnas konstaterande om sjunkande upplaga och därmed minskat intresse för tidningen.

Och så var det då dags för styrelsevalet där valberedningen hade fått ihop hela elva kandidater. Göran Fries omvaldes med acklamation som ordförande, och de fyra kvinnor som ställde upp fick alla tillräckligt stöd i den första röstomgången. Därmed tillgodosågs stadgarnas krav om jämn könsfördelning när det gällde ordinarie ledamöter, men till ersättoposterna fanns det bara män kvar.

I andra röstningsomgången fastslogs vad som hade framgått av olika debatter under mötet, nämligen att organisationen är delad på ett sätt som delvis följer generationsgränserna. Resultatet blev att Lars Bengtsson och Ulf Nymark, båda mångåriga kritiker av kvardröjande traditionalism inom partiet, vann över Andreas Bakken och Mats Gustafsson som kommit in i partiet från Ung vänster.

Till representant i Kommunförbundet Skåne utsågs Mats Olsson, med Jan Wallgren som ersättare.

Gunnar Sandin

Tack ... forts fr. sida 1
Under denna tid tog ingen från partiets ledning upp dessa frågor, ingen kom på idén att från årsmötet uttala ett tack till Rolf för hans insatser.

Hur kan man vara tillbakalutad blacé över en sådan sak? Rolf var den utan jämförelse störste och mest respekterade politiker som partiet, VPK eller Vänsterpartiet, fått fram. Han är den ende från Lund som någonsin haft ledande ställningar både lokalt som regionalt och representerat partiet i både kommun, landsting och riksdag.

Förutom alla dessa uppdrag var Rolf för mig alltid en partikamrat som hade tid att diskutera politik, alltid beredd att diskutera sina ställningstaganden som ganska ofta under åren var lite kontroversiella för mig.

Dessutom blev både Rolf och Märten mina personliga vänner så jag har möjlighet att kompensera saknaden i partiet i andra sammanhang.

Tack kamrater, jag saknar er mycket!

Göran Persson

Från distriktet

Mikael Persson, Landskrona, valdes i söndags med stor majoritet till den nya tjänsten som andre ombudsman, dvs. kompanjon med Olof Norborg, på vänsterpartiets distriktsexpedition. Det kan noteras att en glädjande hög andel av de sökande till tjänsten var kvinnor.

Annars var den kommunala skatteutjämningen en huvudpunkt på distriktstyrelsens möte. Sten Lundström, riksdagsman från Malmö som är med och förbereder riksdagsgruppens ställningstagande, inledde.

Skåne är fortfarande nettobidragsgivare i systemet men vinner allmänt om utredningens förslag går igenom. På landstings/region-sidan minskar överföringen från 373 till 90 kronor per skåning. På den primärkommunala sidan är bilden något blandad men de flesta skånska kommuner vinner och det gäller inte minst Lund.

Men finns det vinnare så finns det också förlorare. Detta har lett till en ovanlig protestallians mellan Stockholmsregionen och ett antal glesbygdskommuner, med några norrbottiska som de mest talföra. I Stockholm har alla fullmäktiges partier, alltså även vänsterpartiet, förenats till en protest, vilket tyder på att det mer handlar om intressekamp än om ideologi.

Sten Lundström ville ändå diskutera ideologiska motiv för olika utformningar och menade att i botten borde ligga en omsorg

Från det.... forts fr. sida 3
institutionerna, men om det blir kännbara avbräck måste det naturligtvis regleras på ett vettigt sätt mellan förvaltningarna i kommunen.

Detta skulle ge skolklasser och fritidsgårdar möjlighet att besöka bahuuset utan att behöva titta djupt i plånboken varje gång. Det skulle ge dem möjlighet att fullt ut använda sina knappa resurser till sådant som nästan alltid måste kosta pengar:

om de svaga, men att svagheten främst finns hos individer och inte hos hela kommuner eller regioner. Det motiverar det (enligt utredningen) förstärkta stödet till kommuner med onormalt höga sociala kostnader som Göteborg och Malmö.

Diskussionen hittills har dock mest fokuserats på de glesbygdskommuner som enligt utredningen kommer att få minskade bidrag jämfört med nu. Sten, som var på väg till bl.a. Överkalix för att studera förhållandena på ort och ställe, ställde frågan "Har vi i längden råd med Överkalix?" Alltså: måste parollen om att hela Sverige ska leva tolkas så att det gäller varje kommun och by? Han fruktade att en sådan utspridning av resurserna skulle motverka en långsiktig mera hållbar koncentration till vissa regionala tillväxtcentra.

Sten Lundström upplevde själv sin fråga som provokativ, men ingen tycktes invända när den i diskussionen betecknades som försiktig och realistisk. Man var också överens med honom (och med vänsterns representant i utredningen) om att vi måste beakta andra verktyg för social utjämning än det som kommunalskatten utgör.

I övrigt kan noteras från mötet att vänsterpartiets centrala upptakt till EU-valkampanjen kommer att förläggas till Malmö någon gång i maj. Saima Jönsson ersätter Rolf Nilson som ordinarie i Lunds sjukvårdsstyrelse.

Gunnar Sandin

Språkvård

Den Rudaaktige hr Sandin kanske inte har så fel ändå i sin ihärdiga förföljelse av de osjälige norrlänningarne - jmf Cato d ä.

Nu får han visst stöd av filologin i form av Sydsvenskans eminente språkvårdare Bo Bergman som i sin språkspalt ger ett svar om det idag definitivt icke politiskt korrekta invektivet "käppkines": "käppkines är ett allmänt skällsord som i slangordböckerna förklaras med "dum, okamratlig individ; knöl; finne;" och som krona på verket, "norrlänning".

J Vänglund

MÖTE MÖTE

Kommunalpolitiskt möte
Måndag 15 februari kl 19.00, partilokalen, Svartbrödersg. 3. Diskussion inför Kommunfullmäktige 18/2 och Byggnadsnämnden 17/2 mm. Alla välkomna.

RÖDA KAPELLET Sö 14.2 kl 18.45. Rep. inför Kulturenspel och IKP.spel (alltså ej Weill denna gång). I pausen: kaffe och information om Katalonien.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Karin Blom, Kajsa Theander och Bodil Veige. Näste redaktör: Gunnar Sandin.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123. Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett. Telefon till redaktörerna: Karin Blom 046-14 16 12 Sten Henriksson 046-14 44 57 Gunnar Sandin 046-13 58 99 Vid utebliven tidning ring: Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.

Mats Olsson